

19 – BEGIN RECHTSTREEKSE UITZENDING VIA SATELLIET (18.00 –19.20)

20 – LIED “RUN4UNITY” (3’48”)

The city streets are grey
With people suffering in their pain
The joy they hunger for
Is near and not so far away.

Give love and you will find love
Share the pain that’s all around you
Take away all the sorrow,
Heal the wounds you see
Happiness will follow.

**Time to run all together
all the world is set in motion
join our race as we reach our goal
Run, run, run – run and go. (2x)**

The race continues on
And soon we’ll be one family
Come join our effort and the river
Soon will meet the sea
Just do your part, He’ll be there
And multiply your actions
See your city grow
Make it your intention
Nations all united.

Time to run all together... (2x)

All you people hear me out!
Come and stand beside our cause!
Know the day is near at hand
When all the nations will rejoice

Feed all the hungry! Tend to the thirsty!
Clothe all the naked! Give to the needy!
So roll up your sleeves and you'll make a big difference!
The world will live as one!

Time to run all together... (3x)

21 - GROET AAN DE WERELD – WIE WE ZIJN (2')

Francesco: Dag allemaal!

Letizia: Welkom op de tweede editie van Run4Unity, de wereldstafette die ons verenigd ziet in vele landen van de wereld!

Luca: We zijn via een rechtstreekse televisie-uitzending verbonden met alle werelddelen. We groeten allen die nu naar ons luisteren.

Francesco: Welcome to Run4Unity!

Cristina: Salut!

Luca: Hola!

Letizia: Welkom aan jullie allemaal die ons volgen vanuit alle delen van de wereld van: Letizia,

Cristina: Cristina,

Luca: Luca,

Francesco: Francesco.

Cristina: Vandaag rennen we met duizenden jongens en meisjes in honderden steden, terwijl we het estafettestokje doorgeven van de ene tijdszone aan de andere, om te zeggen dat ons doel, een verenigde wereld, geen onbereikbaar doel is!

Luca: Het is genoeg dat iedereen zijn eigen stuk weg aflegt!

Letizia: Te voet, op rollerskates, per fiets, in kano, zelfs met de zetellift...

Cristina: Heb je gezegd met de zetellift?

Letizia: Ja, ja, je hebt het goed begrepen! Het hoogste punt van de wereld waar Run4Unity plaatsvindt, is in Quito, in Equador, op meer dan 4000 meter hoogte!

Luca: Ook hier op 'Piazza Navona' zijn we net klaar met onze wedloop langs de ring die het plein omgeeft.

Francesco: We zijn met ongeveer 2.000 jongens en meisjes die komen uit 43 verschillende landen: allemaal acteurs van deze dag die we op een speciale manier aan Chiara Lubich willen wijden om haar te bedanken. Ongeveer twee maanden geleden hebben we haar voor de laatste keer 'tot ziens' in de hemel gezegd.

Letizia: Samen hebben we deze manifestatie voorbereid en zijzelf had hier vandaag graag met ons willen zijn. Chiara had altijd een grote droom: bijdragen aan de verwezenlijking van de eenheid, Jezus' testament: "Dat allen één zijn", hart van het evangelie.

Luca: Ook wij Juniors/Tieners voor de eenheid, christenen van verschillende kerken, maar ook jongeren die behoren tot verschillende godsdiensten, willen haar estafettestokje opnemen en doorgaan met de wedloop om van de wereld een familie van volkeren te maken, die met elkaar verenigd zijn.

Cristina: Maar om dat te doen, moeten we beginnen bij onze steden. We zouden willen dat die wat minder grijs waren door de eenzaamheid en de onverschilligheid. Vaak lopen we naast elkaar zonder met elkaar te spreken... We zouden iets willen doen om te veranderen. Maar wat moeten we doen en waar beginnen we?

22 - CHOREOGRAFIE GRIJZE STAD – BEIEREN IN DRIE TAFERELEN (4'29")

1. Onmogelijkheid tot communiceren

DIE ILLUSTREREET HOE DE TECHNIEK EN DE TECHNOLOGIE TOT ISOLEMENT BRENGEN

Toneel: iedereen is geïsoleerd met zijn eigen computer. Het penseel wordt gebruikt als antenne. Er komt een eerste en dan een tweede 'gekleurde' jongen op het toneel, die beginnen te schilderen rond de twee grijze jongens. De 'antennes' van hun computer beginnen met elkaar in verbinding te komen.

2. Discriminatie, mobbing, marginalisering

DIE ILLUSTREREET HOE EEN STERKERE WERKELIJKHEID DE KLEINERE VERPLETTERT

Toneel: de grijze jongeren duwen een personage, dat zich van de anderen onderscheidt, door de penselen omgekeerd te gebruiken als wapens (symbool van wie de massa niet volgt), in een hoekje. Een gekleurde jongen komt op met een emmer, doopt zijn penseel daarin en gaat aan de kant van de gemarginaliseerde persoon staan om met hem dezelfde gebaren te doen. Ook deze gekleurde jongen wordt bedreigd en uitgesloten. Maar hij gaat door met kleuren en geleidelijk vallen de wapens van de grijze jongens op de grond.

3. Verdeeldheid, tegenstellingen

DIT ILLUSTREREET DE BOTSING TUSSEN TWEE WERKELIJKHEDEN, VAN DE KLEINE UIT HET LEVEN VAN ELKE DAG TOT DIE VAN EEN GROTERE OMVANG VAN BOTSINGEN TUSSEN VOLKEREN

Toneel: Er worden twee partijen gevormd die tegenover elkaar gaan staan. Er wordt een muur, er worden tralies opgetrokken waarbij de grijze penselen gebruikt worden. Er komen drie gekleurde jongens op die zich in het midden plaatsen en beginnen te schilderen tot de muur afbrokkelt en instort.

23 – VOORSTEL VAN DE GULDEN REGEL EN UITNODIGING OM DIE TE BELEVEN (1'30")

Luca: De barrières van onverschilligheid, van eenzaamheid en marginalisering neerhalen en onze steden kleuren: dat is wat de juniors/tieners voor de eenheid uit Beieren, van de katholieke en evangelische kerk, hebben uitgedrukt in hun choreografie. Dat willen ook wij, maar hoe kunnen we het voortschrijden van het grijs tegengaan?

Letizia: Er staat een zin in het evangelie die ons tot nadenken stemt: "Wat je wilt dat de mensen voor jou doen, doe dat ook voor hen." Het is een universele wet, die alle godsdiensten gemeen hebben en in het hart van elke mens geschreven staat. Die is zo kostbaar dat die 'Gulden regel' wordt genoemd.

Luca: Het zou volstaan allemaal samen deze kleine regel te beleven om de wereld te veranderen. Elke persoon die we overdag ontmoeten: sympathiek of antipathiek, jong of oud, gezond of ziek, van ons land of vreemdeling, die willen we zo beminnen!

Letizia: Laten we ons voorstellen dat we in zijn situatie verkeren en laten we hem zo behandelen zoals wij in zijn plaats behandeld willen worden. Vaak is een glimlach, een gebaar van hartelijkheid, van begrip, van luisterbereidheid voldoende.

Luca: Wat zeggen jullie daarvan? Willen we het nu proberen, hier waar we zijn, te beginnen bij wie naast ons staat op dit moment? De kansen daartoe zullen zeker niet ontbreken! Gaan jullie ervoor?

Letizia: Hier bij ons is Catalina. Ciao! Voor jou is de gulden regel een oplossing geweest voor een heel moeilijke situatie, nietwaar?

24 - CATALINA – BUENOS AIRES: de gulden regel in familie (1'50'')

Ja. Dag. Ik kom uit Argentinië en ben 13 jaar. Ik heb mijn vader niet meer gezien sinds ik 6 jaar was. Ik woon samen met mijn mamma die blind is en mijn broer, die 21 is. We zijn heel sterk verenigd. Allebei houden we van muziek en we spelen viool. Ongeveer een jaar geleden is alles onverwachts veranderd. Mijn broer is begonnen met drugs te gebruiken. Dat was echt een schok. Ik begreep niet hoe hij zich zo had laten gaan. Ik was echt triest. Ik sprak niet meer tegen hem en verwierp elk voorstel van hem, ook om samen te spelen, iets wat ons voorheen altijd gelukkig had gemaakt. Van dag tot dag zag ik dat het slechter met hem ging. Ook mamma was erg zenuwachtig en bezorgd. Ik begreep op zeker moment dat mijn broer mijn wrok niet nodig had, maar wel mijn liefde. Ik moest echt van houding veranderen. In plaats van hem te negeren, ben ik begonnen met aandachtig te luisteren naar hem. Als hij naar buiten ging om footing te doen, bood ik meteen aan om met hem mee te gaan, ook al is sport nu niet mijn sterkste kant, om hem te helpen om te vermijden dat hij zou hervallen. Beetje bij beetje is ook hij begonnen zich tegenover mij te gedragen, zoals ik deed met hem. Hij wist hoe graag ik naar Rome zou komen. Daarom wilde hij dat we samen op de metro zouden spelen. De mensen hielden erg veel van onze muziek en lieten ons giften, die hij wilde geven voor mijn reis. Nu gaat mijn broer door met te vechten om zijn drugverslaving te overwinnen. Maar ik ben er zeker van, dat als ik niet begonnen was met de gulden regel te beleven, hij niet die liefde zou gekregen hebben, die hij nodig heeft om opnieuw te beginnen.

25 - UITNODIGING OM DE ERVARINGEN TE VERTELLEN (45”)

Letizia: Dank je Catalina! Ook wij willen de effecten van dit Woord van het evangelie ervaren. We willen dat doen vanaf vandaag, vanaf nu, door het juist te beleven met wie hier nu naast ons staat op dit moment.

Luca: We zullen zeker vele ervaringen opdoen! We kunnen die aan elkaar vertellen in het forum van onze website: run4unity.net

Letizia: Ehi, Luca, zie jij daar beneden niet een zekere beweging? Het lijkt of er iets gaat gebeuren...

Luca: Hoe, weet je dat dan niet? Weet je niet dat Run4unity deel uitmaakt van een groter project dat we noemen: “Kleur je stad”, dat ons engagement uitdrukt om de grijze hoeken van onze steden te kleuren.

26– MALLEMOLEN KUBUSSEN PLUSTEKEN (30”)

27 – LANCERING PLUSTEKEN EN INLEIDING GETUIGENISSEN (40”)

Francesco: Om het project “Kleur je stad” te verwezenlijken, moeten we onze berekeningen maken. Daarbij helpen ons de wiskundige tekens, die alle landen van de wereld kunnen begrijpen. We vertrekken bij het ‘PLUS’teken: Meer liefde, dat Cristina ons nu uitlegt.

Cristina: Laten we onze krachten verenigen met die van onze vrienden, die onze zelfde idealen delen.

Laten we elkaar voortdurende, wederzijdse liefde beloven.

Laten we dan om ons heen kijken:

laten we de maat van onze stad nemen.

Laten we kiezen waar we willen beginnen

om haar met onze liefde te kleuren.

Francesco: Alessio, vertel ons eens wat er veranderd is in jouw leven, sinds je de juniors/tieners voor de eenheid hebt leren kennen.

28 - ALESSIO – ASSISIE: het ideaal van de 'Juniors/Tieners voor de eenheid' is mijn ideaal (1')

Een tijd geleden vroeg mijn vader me om de opvoeders te helpen van het instituut waar hij als psycholoog werkt. Het ging erom jongens die mentaal of lichamelijk gehandicapt waren en in dat instituut geholpen worden, te begeleiden naar het zwembad. Ik zei hem meteen nee. Ik voelde me niet goed bij het idee dat mijn vrienden me zouden uitlachen, als ze zouden zien dat ik me inzette om iets te doen voor de anderen,.

Enkele dagen later leerde ik de Juniors/Tieners voor de eenheid kennen en deed met hen een prachtige ervaring op. Ik was geboeid door de manier waarop ze leefden en door het feit dat ze iedereen beminden. Ik werd veroverd toen ik zag hoe ze de woorden van Jezus in praktijk brachten: “Wat je voor de kleinsten van de mijnen gedaan hebt, dat heb je voor mij gedaan” .

Diep in mijn hart voelde ik dat ik Jezus had ontmoet. Hij stelde ook mij voor om zo te leven. Ik heb dat aanvaard.

Langzaam heeft Hij mijn leven veranderd. Nu ga ik iedere keer als ik kan naar dat instituut, ik help de jongens. Ik speel met hen en probeer hen gelukkig te maken.

Maar ik kan zeggen dat de grootste vreugde die vreugde is die ik van binnen voel. Ik ben blij te kunnen zeggen dat ik God, de echte zin van mijn leven gevonden heb.

29 - ALEJANDRA – PARAGUAY: over het tegen de stroom in gaan (2')

Francesco: **Dank je Alessio! Misschien zullen ook enkelen van ons vandaag vrienden ontmoeten die ze niet meer uit het oog willen verliezen. Hier hebben we Alejandra al! Hola! Jij komt uit Paraguay en onlangs heb je een sterke ervaring opgedaan, die je niet had aangekund, als je alleen was geweest. Is dat zo?**

Ja, ik was op een verjaardagsfeest en ik kon mijn ogen niet geloven toen ik mijn schoolvrienden totaal dronken zag. Het waren niet meer die jongens die ik meende te kennen.

Met mijn beste vriendin waren we heel erg bezorgd. Om hen te doen ophouden, wilde ik alle flessen wodka en bier leeggieten, maar zij zeiden me dat ik niet 'het heilig boontje' moest uithangen. Vooral bedreigden ze me, zodat ik er met niemand over zou spreken. Toen ik terug thuis kwam, huilde ik omwille van het kwaad dat ze daarmee zichzelf aandeden. Ik heb gevoeld dat ik alles aan mijn ouders moest

vertellen, niet om mijn vrienden te verraden, maar omdat de situatie echt ernstig was. De volgende maandag dacht iedereen op het lyceum dat ik de directeur en dus hun families had verwittigd, ook al hadden de ouders van mijn vriendin dat in werkelijkheid gedaan. Het was echt moeilijk om bedreigingen en bespottingen te overwinnen. Niemand sprak meer met mij.

Mijn familie en de 'Juniors/Tieners voor de eenheid' hebben me ondersteund. Dankzij hen voelde ik me niet alleen. Ik ben daarentegen kunnen doorgaan met iedereen te beminnen en mijn schoolvrienden kwamen er zelfs toe om mij hen excuses aan te bieden. Maar ze gingen door met drinken. Vaak nodigden ze me niet uit op hun feesten, of als ze dat wel deden, boden ze me superalcoholische dranken aan, om me dan uit te lachen op het moment dat ik die weigerde. Maar met de hulp van Juniors/Tieners voor de eenheid ben ik erin geslaagd om me niet te laten meeslepen en om me te verzetten tegen deze manier van je leven te verwoesten. Weet je wat er dan gebeurd is? Mijn familie heeft me verrast met een verjaardagsfeest en mijn vrienden zijn allemaal gekomen! Het was een heel ander feest, zonder alcohol, waar iedereen een nieuwe manier van samenzijn ervaren heeft.

30 – Dans van de Afrikaanse landen (2')

31 – Groet uit de Afrikaanse landen (45'')

Aron (m): We brengen jullie een groet uit Afrika! We komen uit Oeganda, Burundi, Tanzania, Kameroen, Nigeria, Burkina Faso en Kenia. Ik kom uit Kenia waar we moeilijke tijden hebben doorgemaakt na de verkiezingen van december, met geweld en strijd tussen enkele stammen. We dachten dat het niet mogelijk zou zijn om te komen!

Maar we zijn toch door gegaan, wetend dat de liefde het meest doeltreffende geneesmiddel is voor alle kwalen.

Cynthia (v): Gedreven door de 'Gulden regel' en hun leven riskerend, is een groep van ons erin geslaagd om voedsel, kledij, zeep en andere goederen van primaire behoefte te brengen in een heel gevaarlijke zone. Want daar ontbrak alles door de komst van vluchtelingen.

Nu willen we doorgaan met jullie allemaal, om voor de anderen te leven, want, zoals Chiara ons heeft geleerd: "de liefde overwint alles".

32 - MALLEMOLEN KUBUSSEN 'DEELTEKEN' (30'')

33 – LANCERING DEELTEKEN (20'')

Letizia: Laten we met de anderen delen
niet alleen wat we hebben
maar ook wat we zijn.
Dat ieder van ons
weent met wie weent,
blij is met wie blij is,
zonder ooit op te houden.

Luca: Laten we dus overgaan naar een andere etappe van onze weg: het
'DEEL' teken, m.a.w. delen.

34 – LUCA – MILAAN: met Roma-kinderen (1'30'')

Dat hebben ook wij 'Juniors/Tieners voor de eenheid' van Milaan proberen te doen. We probeerden te begrijpen welke de meest verstoten mensen van de stad waren, toen vrienden ons hebben gesproken over enkele Roma-gezinnen die heel veel moeilijkheden hadden om zich te integreren, omwille van hun verschillende taal en cultuur... Op een misprijzende manier worden ze in het Italiaans 'zigeuners' genoemd en velen denken dat ze alleen in staat zijn om te stelen.

Wij wilden dat vooroordeel uit de weg ruimen, door te proberen om elkaar als broers en zussen te beschouwen. Toen we hen hebben ontmoet, hebben we gezien waar ze woonden: hun kamp lag verborgen achter een opslagplaats. Het was een te ongemakkelijk situatie voor de naburige welvarende zone. Straten vol modder, krotten gemaakt uit platen, open riolen... Nooit had ik gedacht dat zoiets kon bestaan in mijn stad. Na de eerste ontreddering kwam een idee in ons op: wij jongeren konden juist diegenen zijn die deze werkelijkheid met de liefde omvormden. Zo zijn we vol enthousiasme begonnen om samen te komen met een vijftiental Roma-kinderen, om te spelen en verschillende activiteiten te doen ter gelegenheid van Kerstmis of andere feesten. Ze waren zo levendig, dat na met zorg de verschillende werken te hebben voorbereid, alles na een tiental minuten volledig vernietigd was! Maar de liefde die we gegeven en ook gekregen hadden, bleef. Hun 'dank je', vol vreugde, was het mooiste antwoord voor ons. Met hen werden we ons bewust dat

ook de meest gemarginaliseerde personen deel uit maken van onze stad en dat tijd en vriendschap delen, wil zeggen het geluk vinden voor iedereen!

35 – MARIANA EN ANA CLAUDIA - RECIFE: club van het geven op school (1'30")

Ik ben Mariana en ik Ana Claudia. We komen uit Recife in Brazilië. In een school van ons aan de rand van de stad, omgeven door heel arme wijken, is de club van het geven ontstaan. Om er deel van uit te maken is het nodig je te ontdoen van een voorwerp waarvan je echt houdt en dat te geven, met de zekerheid dat het evangelie waar is, als het belooft: "Geef en je zal gegeven worden".

Toen we enkele families bezochten die nog armer waren dan wij, is het idee geboren dat de club zou helpen bij de bouw van een huis voor een moeder die weduwe was en haar vier kinderen, die leefden in een krot dat bestond uit plastic zeilen. Door de voorwerpen te verkopen waarvan we ons onthecht hadden, hebben we in hun dringendste behoeften voorzien.

Vervolgens hebben we met de bijdrage van de 'Juniors/Tieners voor de eenheid' van verschillende landen, hun huis gebouwd! Dat was het eerste! Andere mensen, die van de club hoorden, hebben meegewerkt, zoals de handelaars in bouw materiaal, die ons vaak grote kortingen geven en zo zijn de huizen toegenomen. Tot nu toe hebben we vijf huisjes gebouwd en vier opnieuw gestructureerd. In het begin waren we maar met 10, maar nu zijn er 90 leden van de club in onze school.

36 – BLOK GETUIGENISSEN WORDT AFGESLOTEN EN LANCERING INTERNET POINT-VERBINDING (10")

Letizia: Dank je Mariana en Ana Claudia! Nu stellen we ons in verbinding met ons internet point. Lorena, welk nieuws is er uit de rest van de wereld?

37 - NIEUWS ESTAFFETTE UIT DE WERELD (2')

Lorena: Vandaag zijn ongeveer 300 steden uit de wereld met ons verbonden en hier komen heel veel foto's en boodschappen toe. Er is heel veel enthousiasme. We vragen aan Arianna, Paolo en Ilaria wat nieuws.

Arianna: Ja, in Libanon bijvoorbeeld, van waaruit we weten dat ze ons volgen via de televisie, hebben christen- en moslimjongeren olijfbomen geplant als teken van vrede op het plein van Ain Aar, waar de estafette plaatsvindt. De burgemeester heeft die ingewijd om iedereen eraan te herinneren naar het einde van de vijandelijkheden toe te wandelen. Het risico van een conflict is altijd latent en er heerst angst en ontmoediging. Morgen zullen de Juniors/Tieners voor de eenheid zich naar de grenslijn begeven, waar gewapende conflicten plaatsvonden, om een boodschap van hoop aan de mensen te geven.

Paolo Z.: In Hongarije liepen langs de Donau ook blinde jongeren mee. In Italië liep men in 24 steden. In Cuneo was Stefania Belmondo aanwezig, die ex wereldkampioene is in skiën. In Pisa heeft de vereniging van kanovaren zich op de Arno verenigd. In Sicilië kwamen ze samen voor het stadium Cibali, bekend omwille van de botsingen tussen supporters. In Imola zijn ze vertrokken bij het geraas van de Ferrari.

Ilaria: In Caracas in Venezuela daarentegen zijn de laatste voorbereidingen bezig samen met jongens en meisjes die motorische problemen hebben. Niemand zal toeschouwer zijn, maar allemaal hoofdrolspelers, ook in de choreografieën. In de stad Mexico zullen ze spandoeken met boodschappen van vrede bij de stoplichten ophangen, terwijl ze zullen vragen aan de chauffeurs om te glimlachen en te claxonneren als ze akkoord zijn. Terwijl in Puebla Run4unity plaats zal vinden op de het plein tegenover de grootste piramide van de wereld, die van Cholula, symbool van de eenheid tussen de Azteekse en Spaanse cultuur. Ongelooflijk hoe ze alle toestemmingen hebben verkregen!

Lorena: Wie weet hoeveel andere mooie berichten jullie ons zouden willen meedelen!! In ieder geval blijft de website ook nu verder open. Nu gaan we weer kijken wat er op het podium gebeurt

38 – MALLEMOLEN KUBUSSEN MINTEKEN (30'')

39 – LANCERING MINTEKEN EN INLEDING GETUIGENISSEN (45'')

Francesco Armen, eenzamen, marginalen.
Wat kunnen we doen?

Laten we elke dag naar hen toe rennen!
Als iemand honger heeft,
laten we hem te eten geven,
kleden als hij geen kleren heeft,
als die alleen is, een beetje gezelschap houden.
Laten we naar hen toe gaan, niet alleen beladen met materiële
goederen,
maar ook om hen een beetje tijd te geven, om hen te groeten,
om wat aandacht te schenken en om te luisteren naar hen.
Laten we hen vooral met onze glimlach strelen,
zonder iemand alleen te laten.

Cristina: Hier naast me staat Eric uit Colombia al. Met de andere 'Juniors/Tieners voor de eenheid' van zijn stad brengen ze al enkele jaren een heel interessante activiteit vooruit, die heel goed door dit 'MIN'teken wordt uitgedrukt, nl. minder lijden. Vertel wat jullie daar doen.

40 - ERIC - COLOMBIA: langs de straten met de daklozen (1'50")

Sinds vier jaar werken we samen met een stichting die zich ontfermt over mensen die op straat leven. Ze hebben liefde, gezelschap nodig, iemand die naar hen luistert en hen helpt. Tegen de avond gaan we hen opzoeken en brengen we hen "aguapanela", een typische warme drank van ons land en een broodje. Nu kennen we elkaar al als de "aguapaneleros de la noche".

Door te luisteren naar hen, leren we sterke, wrede geschiedenissen kennen. Een keer heeft iemand van hen ons gezegd: "Weet je, ik ben een dief en zo overleef ik, maar als het op een dag mocht gebeuren dat iemand van ons jullie wil beroven, zeg dan: 'aguapaneleros' en niemand zal jullie iets doen". Inderdaad, op een avond was Sebastián, nadat hij een dakloze naar het ziekenhuis had gebracht, nog op straat, toen plots een persoon tegenover hem stond, die hem bedreigde met een mes en hem geld vroeg. "Ik heb niet eens een cent – legt hij uit – maar als je wilt, heb ik een warme 'aguapanela' die ik met mijn vrienden aan het uitdelen ben." De dief kijkt hem verbaasd aan en antwoordt hem: "Jij bent een 'aguapanelero'? Dan zal ik je geen kwaad doen! Bij jullie voelen we ons welkom, bemind. Ik heb grote honger en daarom wilde ik stelen. Vergeef me a.u.b.! Ik zou niet willen dat jullie door mijn schuld niet meer komen!"

Ook één van onze vriendinnen in Tulúa overkwam hetzelfde. Het was zes uur 's morgens en ze was op weg naar school, toen ze achter haar een stem hoorde die zei: "Geef me je gsm/mobieltje". Maar toen ze zich omdraaide, heeft de dief haar herkend als een "Aguapanelera!" Hij bood haar zijn excuses aan en heeft haar aangeboden om haar te vergezellen naar school om haar tegen andere aanvallers te verdedigen.

We voelen dat dit alleen maar een begin is, om dan te komen tot integratie van deze personen in onze steden.

41 – CLARA - TANZANIA: wanneer het thuis moeilijker is. (1'30")

Cristina: **Soms doen we ook persoonlijke ervaringen van lijden op die moeilijk te overwinnen lijken, zoals gebeurd is met Clara uit Tanzania.**

Het was al een tijdje dat mijn vader altijd opmerkingen maakte over mijn moeder ook over onbelangrijke dingen. Al onze burens hoorden de voortdurende ruzies en ik schaamde me heel erg. Toen ik merkte dat mijn moeder dag en nacht bad, om hulp aan God te vragen, heb ik me met haar verenigd. Ik probeerde mijn vader te beminnen met vele kleine attenties, vooral wanneer hij thuis kwam vanuit kantoor. Hij was blij als hij met mijn zus en met mij was, maar met mijn moeder werd het steeds moeilijker. Soms deed ik mijn beklag bij God en vroeg ik Hem waarom we niet het geluk hadden een goede vader te hebben. Als ik mijn vrienden goed hoorde spreken over hun ouders, maakte ik een vergelijking: wat vond ik het jammer dat het niet zo was ook in mijn familie!

Op die momenten was mijn enige geheim aan Jezus alles aan te bieden, en als het me lukte, ook mijn lijden. Ik wist dat Hij op het kruis het lijden van iedere mens op zich had genomen. Daardoor had Hij zo geleden dat Hij zich alleen voelde, ja, zelfs door de Vader verlaten. Net als ik.

De woorden van het evangelie: "Zalig zij die lijden, want ze zullen getroost worden", hebben me kracht gegeven om door te gaan met te 'strijden' en me zo geleerd om geduldig te zijn. Ik ging door met te beminnen en te bidden. God heeft onze gebeden beantwoord, want ook als mijn ouders nu niet meer samen leven, hebben we een goed contact met mijn vader. Ja, ook al wonen we niet in dezelfde stad, we voelen ons meer verenigd.

**42 - CHOREOGRAFIA VAN DE PENSELEN: minteken
Ontmoeting met het lijden (3')**

43- MALLEMOLEN KUBUSSEN PROCENTTEKEN (30'')

44 – LANCERING PROCENTTEKEN EN INLEIDING GETUIGENISSEN (30'')

Luca: Het zal niet altijd gemakkelijk zijn om zo te leven,
want de inzet kost,
er zullen moeilijke momenten komen
waarop de anderen ons zullen proberen tegen te houden.
Maar als iemand ons uitlacht, laten we dan vergeven
zonder ooit de moed te verliezen.
Laten we ons deel doen!
En waar wij niet komen,
laten we op God vertrouwen,
zonder onze doeleinden te beperken.
Zeker zullen we altijd honderd keer zoveel terugkrijgen.

Letizia: Ook (twee gen 3) van Pakistan hebben kunnen vaststellen, dat als ieder
van ons ook maar een klein deeltje doet, God de rest doet.

45 – (namen) - PAKISTAN: een nieuw soort bank en deposito's (1'40'')

Veel van onze families leven in onzekere economische situaties. Het kan gebeuren dat iemand van ons zich in moeilijkheden bevindt. Zo hebben we gedacht om ons spaargeld in gemeenschap te brengen, en het te storten op een soort bank die wij uitgedacht hebben, waaruit ieder van ons, met instemming van de anderen, kan putten als hij dat nodig heeft.

Op een dag hebben we gehoord dat een vriend van ons niet meer naar school ging, omdat de ouders de inschrijving niet konden betalen. Hij was triest. We hebben besloten om hem te helpen met het geld van de bank. Ons spaargeld delen produceerde een nieuwe rijkdom, de vreugde hem terug naar school te zien gaan. Vervolgens kregen we als schenking een som die veel hoger was dan wat we gegeven hadden. Het was het antwoord van God die honderd keer zoveel belooft aan wie met vreugde geeft.

We delen niet alleen de materiële goederen, maar ook de vreugden, het lijden en vooral de inspanningen die we doen om de 'Gulden regel' te beleven. .

Toen de vader van twee van ons ernstig ziek werd, hebben we een hele tijd al onze inspanningen opgeofferd om hem te helpen. Dit kapitaal dat we in de hemel hadden gestort, heeft heel de familie ondersteund. Dan is de gezondheid van de vader beginnen te verbeteren. Het was een grote vreugde toen de arts bevestigd heeft dat hij goed gereageerd had op de kuur.

46 – LIED “LE CITTÀ”(4'36”)

Immagina un po' se le strade dove stai camminando

Ti facessero sentire a casa tua.

Se fossero proprio le piazze

Dove stai riposando ad accoglierti

Anche se non sei di qui.

Come vorrei che fosse così

La mia città una casa per te.

Immagina poi se i palazzi si vestissero a festa

per far bello tutto il bello che vorrai

Se i muri ti aprissero il cuore

Tu potresti passare anche dove non l'avresti fatto mai.

Se tu vorrai sarà così

oggi lo sai che sono qui

Le città non sono solo di mattone

Soprattutto sono fatte di persone

Con i tuoi respiri con i miei respiri

Con i tuoi pensieri qui nei miei pensieri

E non è solo un sogno basta che lo vuoi

Si può accendere il giorno sulla mia città.

Immagina un po' di tentare un nuovo modo

Di stare con gli altri fare quello che vorresti fatto a te

Di certo la gente che incontri all'inizio sorpresa

Tenterebbe questo gioco insieme a noi

Se tu vorrai sarà così

oggi lo sai che sono qui

Le città non sono... (2x)

**E non è solo un sogno basta che lo vuoi
Si può accendere il giorno sulla mia città.**

47 – TELEFOONVERBINDING MET BOLIVAR – PERU (1’)

Letizia: **We staan op het punt ons telefonisch te verbinden met het Peruviaanse Andesgebergte! Hallo, zijn jullie er?**

Ja, we bevinden ons in een stad in de Peruviaanse bergen op 3200 meter hoogte, Bolivar genoemd. We zijn heel blij, want we zagen al lang naar dit moment uit. We zijn heel erg blij te weten dat vele jongens en meisjes uit heel de wereld naar ons luisteren. Ook wij willen hier leven om de broederlijkheid op te bouwen.

Letizia: **En vandaag beleven jullie ook jullie Run4unity, nietwaar? Vertel ons eens wat jullie aan het doen zijn.**

We zullen met ongeveer 600 jongens en meisjes zijn die uit op zijn minst 14 plaatsen van de streek komen. Om op deze afspraak te komen, hebben sommigen van ons meer dan 17 uur moeten reizen: te voet of op een ezel en daarbij rivieren moeten oversteken en langs kronkelige wegen lopen. Sommigen zijn gisterenavond al aangekomen en voor hen hebben we onze huizen opengesteld en gezorgd voor gezellige plaatsen om hen zo goed mogelijk te kunnen verwelkomen. We delen met hen wat we hebben. Ru4unity zal gestart worden door ongeveer 30 jongeren te paard die een fakkel zullen begeleiden, als symbool van licht dat we willen zijn voor de anderen.

Groeten aan allen uit Peru. Dank je, we verwachten jullie!

48 - LANCERING ‘VERMENIGVULDIGINGSTEKEN (30’’)

Cristina: Laten we onze liefde vermenigvuldigen,
door onze blik tot iedereen te verruimen.
Iedereen die ons voorbijkomt,
rijk of arm, mooi of lelijk,
bekwaam of niet,
van mijn godsdienst of van een andere,

is een naaste die ik moet beminnen.
Laten we de rijkdommen ontdekken die ieder in zich draagt
En laten we dialoog voeren met iedereen
door te zoeken wat ons verenigt.
Anderen zullen ons volgen.

Francesco: We ontdekken nu een andere kant van de kubus, een nieuw wiskundig teken, het 'VERMENIGVULDIGINGSTEKEN', een liefde die voor iedereen is. Hier naast ons staan Romi en Uit Argentinië, die behoren tot de promotors van een project dat 400 scholen van hun land heeft bereikt.

49 - Romi en (*namen*)- ARGENTINIË: forum van de scholen (1'30")

M. De stad Rosario werd uitgekozen als ontmoetingsplaats voor alle burgemeesters van Latijns-Amerika. Zo deed zich een echt buitengewone mogelijkheid voor om hen de voorstellen te laten toekomen van ons jongens en meisjes om het leven van onze stad te verbeteren. We kregen het idee om de scholen bij een forum te betrekken, waar met debatten en rondetafelgesprekken, oplossingen worden voorgesteld en acties worden gedaan om de broederlijkheid op te wekken.

Romi Toen ik het project in mijn school heb voorgesteld, heeft de directeur me gezegd: "Er zijn geen leerkrachten die je kunnen helpen. Als je wilt, zul je het alleen moeten doen." Na de vrees in het begin, ben ik in alle klassen gegaan en een vijftiental hebben zich aangesloten. We hebben de uitnodiging ook uitgebreid tot jongens en meisjes van andere steden in Argentinië. We hebben samen gewerkt en zo een slotboodschap opgesteld, die we op de plenaire vergadering van de burgemeesters van Latijns-Amerika hebben gepresenteerd. Vanaf dat moment hebben vele andere scholen zich bij ons gevoegd en werden zo 10.000 jongens en meisjes erbij betrokken.

M. Onze verwezenlijkingen zijn de meest gevarieerde: verbroedering met scholen in nood, activiteiten met gehandicapte jongeren, inrichting van bibliotheken en eetzaal voor armen, inhaallessen om te verhinderen dat jongeren de school verlaten. We hebben ook gewerkt om de

architectonische barrières in onze scholen neer te halen en aan ecologische projecten, goedgekeurd door gemeente- en provincieraden.

Francesco: **Nu gaan we naar India met een dans uit de staat Andhra Pradesh. Die drukt uit hoe door de gulden regel te beleven, tussen christenen, moslims en hindoes, we de vrede en de universele broederlijkheid kunnen opbouwen.**

51 - KLASSIEKE DANS - INDIA (3')

52 – INTERVIEW AAN Conrad - INDIA: dialoog met hindoe-jongeren (1'20'')

Cristina: **Ciao, Conrad. We weten dat jullie in India 5000 jongens en meisjes hebben betrokken in de eerste Run4unity en dat dat zo'n succes was. En dat jullie vooral gerend hebben met jongeren die tot verschillende kasten en godsdiensten behoren, waarbij burgerlijke en godsdienstige persoonlijkheden werden betrokken die zich met jullie geëngageerd hebben om de 'Gulden regel' te beleven. Kun je ons uitleggen hoe jullie erin slagen met iedereen een dialoog te voeren?**

Conrad.: Het geheim bestaat erin ons te richten op wat ons verenigt. Met de hindoeïstische jongeren van een grote ghandiaanse beweging, de *Shanti Ashram*, werken we samen om onze steden te kleuren. Wij zijn naar hen toe gegaan in Tamil Nadu, en daarvoor hebben we 36 uur met de trein gereisd, om samen te werken in de scholen van de landelijke dorpen met veel heel arme kinderen. Een keer hebben we er één opnieuw geschilderd. Ze hebben ons laten logeren in hun huizen en we hebben op bananenbladeren gegeten zoals gebruikelijk is in het zuiden van India. Vervolgens zijn zij naar ons in Mumbai gekomen, waar we samen vier dagen weeshuizen, kinderverziekenhuizen en scholen hebben bezocht en er zo vreugde hebben gebracht.

**53 – EEN VOORAF OPGENOMEN TELEFOONTJE MET JERUZALEM:
interview met jongens en meisjes van de drie monotheïstische godsdiensten
(2')**

Francesco: **Nu is het moment aangebroken om ons te verbinden met Jeruzalem. Vaak krijgen we via de media zorgwekkende berichten te horen over dit land, waar de vrede nog ver weg lijkt te zijn. Jeruzalem, zijn jullie er?**

Samen: Dag allemaal!

M: Shalom, ik ben Ya'ir, jood, uit Jeruzalem.

F: Ik ben Odelliah, ook ik ben joodse uit Jeruzalem.

M: Ja. wij voelen echt dat de vrede nog ver weg is en soms lijkt het ons zelfs onmogelijk!

Iedereen lijdt onder deze situatie: van de Arabische kant verhinderen de blokkades je vrijuit te kunnen bewegen in het leven van elke dag en soms voel je je zelfs vernederd. Van de Israëliëse kant leven we altijd in angst en onzekerheid. Door de militaire dienst is er altijd het risico een familielid te verliezen.

F: Maar ondanks alles, leeft in ons hart hoop! Ik geloof in een toekomst van vrede en broederlijkheid. En wij hopen dat doel te bereiken door de contacten en de vriendschap onder ons te versterken.

Francesco: **Wat doen jullie jongens en meisjes van verschillende godsdiensten concreet, om de eenheid en de vrede op te bouwen?**

F: We zijn begonnen met een project om elkaar wederzijds te leren kennen in het kader van drie godsdiensten om een vriendschap op persoonlijk en niet op politiek niveau te beginnen.

M: Aan dit initiatief nemen tien joden, tien christenen en tien moslims deel, die op verschillende momenten tijdens het jaar samenkomen om de heilige plaatsen van de drie godsdiensten te bezoeken, ervaringen uit te wisselen en om enkele principes van het christendom, het Jodendom en de Islam te leren kennen.

F: Ik ben Giovanna, christen uit Jeruzalem.

Deze ervaring heeft ons heel erg geholpen om de anderen te aanvaarden en te beminnen die om ons heen leven, ook al zijn die van andere culturen, godsdiensten en hebben ze andere ideeën.

Als we erin geslaagd zijn om deze vriendschap op te bouwen tussen ons jongens en meisjes, zal dat ook mogelijk zijn op ruimere schaal. Met de liefde, door te luisteren naar elkaar en door de dialoog worden vele vooroordelen opgelost en storten muren in.

Dank je. Nu groeten we jullie in onze twee talen: Shalom en Salam.

54 – MALLEMOLEN KUBUSSEN GELIJKHEIDSTEKEN (30'')

55- LANCERING GELIJKHEIDSTEKEN (30'')

Luca: Maar als God met ons is,
is een stad te weinig.
Laten we ons richten op de universele broederlijkheid,
op de verenigde wereld.
We hebben ook jou nodig,
jouw penseeltrek die kleur geeft,
om het doel te bereiken.
Laten we elke dag het maximum geven,
opdat we nooit spijt hoeven te hebben
dat we te weinig bemind hebben.

56 – OP ONTDEKKING NAAR DE BRON: presentatie van Chiara (1'20'')

Letizia: Een persoon die begonnen is bij haar eigen stad en erin geslaagd is om veel andere in de wereld te kleuren, is Chiara Lubich, bron waaruit ook wij 'Juniors/Tieners voor de eenheid' geboren zijn. Tijdens de Tweede Wereldoorlog, terwijl in Trente, een kleine stad in Noord-Italië, alles instortte door de verschrikkelijke bombardementen, hebben Chiara en haar eerste vriendinnen geloofd in één enkel ideaal dat geen enkele bom kan doen instorten: God, God Liefde, die ieder van ons oneindig bemint.

Luca: En terwijl er om hen heen niets anders dan ellende en wanhoop heerste, hebben ze uit kracht van die liefde, een ander, nieuw leven kunnen brengen in de wijken van hun stad, een leven dat uit het evangelie kwam. Ze deelden alles wat ze hadden met de armsten en zagen alle goeds

honderdvoudig terugkeren... Na enkele maanden waren ze al met vijfhonderd.

Letizia: Vanaf dat moment heeft dit leven elke hoek van de planeet bereikt en heeft het duizenden mannen, vrouwen, jongens en meisjes, kunstenaars, politici en arbeiders aangetrokken, een volk dat groeit, en zich inzet om Jezus' testament te verwezenlijken: "Dat allen één zijn".

Luca: Vandaag zijn hier bij ons op het plein enkele van de eerste vrienden en vriendinnen van Chiara, die vanaf het begin in haar avontuur hebben gedeeld, nietwaar Cristina?

57 – INTERVIEW SILVANA: haar ontmoeting met Chiara (1'30")

Cristina: **Ja. Hier naast me is Silvana. We weten dat je min of meer zo oud was als wij, toen je Chiara hebt ontmoet. Wat herinner je je van dat moment?**

Silvana: Ik was 15 jaar en ik vroeg me af hoe het mogelijk was dat de mensen als bladeren voorbijgingen. Ik zocht iets wat bleef opdat ook ik zou blijven net als de personages uit mijn geschiedenisboeken die iets groots hadden gedaan. Op dat punt werd ik uitgenodigd om een jong meisje te ontmoeten die me Jezus zou leren kennen. Want ik had tegen mijn godsdienstleraar gezegd dat ik Jezus niet kende, ook al had ik vol belangstelling zijn lessen gevolgd.

Toen Chiara me tegemoet kwam, heeft ze me gegroet en me meteen op mijn gemak gesteld. We zijn op een kleine divan gaan zitten: ik heb mijn boeken op de grond gelegd en zij heeft me verteld over zichzelf en over haar vriendinnen die een prachtig avontuur aan het beleven waren.

Ze sprak over het leven om ons heen waar omwille van de oorlog alles voorbijging. Als we drie of vier levens gehad hadden, zouden we dat op vele manieren hebben kunnen besteden, maar in onze handen hadden we er maar één. Het was dus de moeite waard om dat goed te besteden, voor iets blijvends, dat een heel bestaan waard was. En wij –

besloot ze – hebben begrepen dat het enige wat niet voorbijgaat, God is. Daarom hebben we van Hem het Ideaal van ons leven gemaakt. Op dat punt voelde ik me begrepen in de vragen die ik had. Er was ook voor mij een antwoord. Het was een moment en ik heb in mijn hart beslist om God te kiezen: het Ideaal van Chiara was het mijne. Ik zou daarvoor leven.

58 – INTERVIEW AAN MARCO: over het leven van het evangelie (1'30")

Francesco: **Dank je Silvana! Marco, jij daarentegen hebt een primaat: je was de eerste jonge man die Chiara gevolgd is, nietwaar? Wat is er veranderd in jouw leven?**

Marco: Ja, ik was een jongere vol reserves ten opzichte van godsdienstige personen. Maar toen ik hoorde hoe zij over God sprak, was ik als door een bliksem getroffen door het licht en de liefde. Vanaf toen ben ik verbonden gebleven met haar. Ik herinner me een episode: ik was arbeider en omdat ik in staat was allerlei karweitjes op te knappen, ging ik vele avonden naar het eerste focolare, het huisje waar Chiara woonde met haar eerste vriendinnen, om reparaties te doen, en zo had ik de kans om te luisteren naar hun gesprekken. .
Deze sfeer trok me geleidelijk aan. Op een avond, toen mijn werk af was, werd ik door Chiara uitgenodigd om te gaan zitten om een beetje te rusten. Zij begon mij over die Jezus te spreken in wie ik geloofde, maar die ik altijd veraf had gevoeld. "Jezus – zei ze me onder andere – was altijd Jezus wanneer hij werkte, bad, wonderen deed, at, rustte... Als Hij vandaag in deze twintigste eeuw zou komen, denk ik dat hij arbeider zou geweest zijn zoals jij". Dat was een licht voor mij: van de ene kant kwam mijn mislukking als zondagschristen duidelijk te voorschijn, van de andere dat we geroepen zijn om vierentwintig op vierentwintig uur een andere Jezus te zijn. Deze nieuwe visie verdwaasde me op zo'n punt dat ik die nacht er niet in slaagde om ook maar een oog dicht te doen. Ik begreep dat het geheim om dat te realiseren de beleving van het evangelie was. Vanaf dat moment werd dat leven in heel de wereld verspreid.

59 – INTERVIEW AAN ELI: doorgeven van het estafettestokje van Chiara aan de juniors (1'30")

Cristina: Dank je Marco! En nu een vraag ook aan Eli, die vele jaren, tot de laatste momenten, met Chiara was. Wat zou jij ons jongeren vandaag zeggen om door te gaan met de wedloop die Chiara begonnen is?

Eli:

Cristina: Dank je, Eli! Aan Chiara die een licht in deze wereld heeft aangestoken, willen we een lied wijden dat als titel heeft: "Nacht Chiara".

60 – LIED: 'NOTTE CHIARA' (4'02")

Se guardiamo il mondo dall'alto di un dirupo
Vediamo solamente grigie identità.
Gli uomini da soli arrancano nel buio di un'esistenza
senza amore, senza verità.

E non c'è comprensione nemmeno per chi ti è vicino
Come possiamo vivere così... E allora

**Come luci di stessa fiamma rischiariamo questa notte
Riportiamo i colori che il mondo ha perso.
Come luci come stelle illuminate dall'amore
Accendiamo nel mondo fuochi d'unità.**

E guardiamo il cielo un manto blu di stelle
Anche la terra può essere così
Una luce nuova per ogni cuore scuro
Può accendere la vita che nessuno al mondo spegnerà.

Noi come stelle brilleremo nella notte
Con il fuoco eterno dell'amore che oggi vincerà... E allora

**Come luci di stessa fiamma rischiariamo questa notte
Riportiamo i colori che il mondo ha perso.
Come luci come stelle illuminate dall'amore
Una notte chiara da qui dilagherà. (2x)**

61 - LANCERING RVM: Chiara tot jongens en meisjes (10")

Luca: **Nu laten we het woord aan Chiara, die in een videoboodschap, die enkele tijd geleden werd opgenomen, ons het geheim geeft om ons doel te bereiken: de verenigde wereld. Nu luisteren we naar haar.**

62 – RVM CHIARA OVER DE KUNST VAN HET BEMINNEN (4')

“De eenheid. De eenheid is geen utopie. Ook onze ervaring zegt dat. Ik herinner me hoe dat idee geboren is. Het was oorlog, we bevonden ons in een schuilkelder. Die keer was de schuilkelder een kelder en wij namen het evangelie mee, het enige dat we konden meenemen naar de schuilkelders. We openden het en bij kaarslicht lazen we het.

Een keer, juist daar in die kelder, zagen we, toen we het openden, voor onze ogen het hoge priesterlijk gebed van Jezus of het gebed om de eenheid: “Vader dat allen één zijn”. We hebben het gelezen. Het is een wat moeilijk gebed, tenminste voor onze leeftijd en voor onze godsdienstige ervaring, maar we hebben als het ware de indruk gehad dat het de magna charta was voor onze beweging, die vervolgens ontstaan is en als doel heeft ‘dat allen één zijn’. We werden daardoor getroffen. Maar hoe kunnen we eenheid maken? Hoe kunnen we dat doen? Ik herinner me dat we allemaal samen rond een altaar zijn gaan staan en we gezegd hebben: “Jezus, Jezus, jij wilt de eenheid. Het is jouw testament. Als je wilt, gebruik ook ons. ” (...) Wij, kinderen, hebben gevraagd en gehoopt.

Wie ons vervolgens geleerd heeft om de eenheid te beleven, wie ons gezegd heeft hoe bij te dragen aan de universele broederlijkheid, was het evangelie. Het evangelie, waarvan de kern de christelijke liefde is. En uit het evangelie zijn kwaliteiten van deze liefde naar voren gekomen, die we hebben proberen te beleven, die we tot op heden proberen te beleven en te doen beleven.

Het is een liefde die niet gewoon beperkt blijft tot de eigen familie of vrienden. Het is een liefde die iedereen bemint, zoals de Vader die zon en regen heeft gestuurd over slechten en goeden. Je moet iedereen beminnen. Het is een liefde die als eerste begint, die het initiatief neemt, die niet verwacht bemind te worden. Net als Christus, wanneer Hij door de Vader werd gezonden op aarde om te sterven voor ons, gestorven is voor ons toen we nog zondaars waren, dus slecht en toen we niet beminden. Hij had het initiatief, van Hem ging het initiatief uit. Zo is onze liefde echt christelijk als die als eerste begint.

Iets anders wat we uit het evangelie hebben geleerd is dat het nodig is de naaste te beminnen als jezelf. Er is die mooie zin van Ghandi die zegt: "Ik kan je geen kwaad doen, zonder mezelf te kwetsen, want jij en ik zijn één iets."

Het is een liefde die concreet is, die geen gevoel of fantasie is, die concreet is, die zich één maakt met de ander, die lijdt met de ander en dus een remedie biedt aan het lijden. Die geniet met de ander en dus de vreugde verhoudert, die zich één maakt met de anderen. Het is een liefde die Christus laat zien in de anderen, ook als de liefde gericht is tot die broer of die zus, maar op het laatste oordeel zal Jezus zeggen: "Dat heb je voor mij gedaan, dat heb je voor mij gedaan," het goede zowel als het slechte.

Kijk. Ik weet dat als je begint met deze liefde te beleven, er in de wereld een christelijke revolutie ontstaat en zich ontwikkelt, die revolutie die de eerste christenen geleefd hebben en die zich in heel de toen bekende wereld verspreid heeft.

63 – INSTEMMING MET DE BOODSCHAP VAN CHIARA EN GROETEN (1'30")

Luca: Ja, ik geloof dat ik me niet vergis als ik zeg dat dit applaus ons: "We gaan ervoor" is.

We gaan ervoor, ook wij om de liefde in de wereld te brengen en dus deze kunst van het beminnen te beleven, waarover we net van Chiara gehoord hebben.

Cristina: We gaan ervoor, om het estafettestokje over te nemen en de wedloop verder te zetten die Chiara begonnen is op weg naar haar, en nu ook ons doel: dat allen één zijn.

Francesco: Nu is het moment aangebroken om elkaar te groeten. Laten we iedereen bedanken die ons gevolgd heeft en al wie onze

wereldverbinding mogelijk hebben gemaakt waardoor we ons vandaag allemaal verenigd voelden.

Letizia: Laten we elkaar niet uit het oog verliezen, maar in contact blijven ook via het adres van de website. Laten we doorgaan met onze steden te kleuren, door alle etappes te doorlopen, die we vandaag ontdekt hebben met de wiskundige tekens die ons vergezeld hebben. We zullen de echte vreugde ervaren. Het evangelie beleven zal de schat zijn van ons leven, het goud dat we in onze steden willen brengen.

**64 – VROLIJKE CHOREOGRAFIE PENSELEN WAARBIJ HEEL HET PLEIN
BETROKKEN WORDT:**

lijnen van licht onder de massa (3'11")

65 - LIED: "THE RISEN ONE" (3'20")

**You are the risen one you are the Lord
Our hearts are bursting filled with your joy
You are the risen one you are alive
If you believe in him you'll never die
You never die.**

The Lord is now risen the tomb has been opened
And now he's among us 'till the end of time
Morning has broken new life has been given
Darkness has vanishes He's the light that we see
In the night as he spoke to me
In the rising of the sun you'll see. Now I can see!

You are the risen one...

Then early one morning the women were searching
And walking beside them He said who he was
All those who have seen him can say that He's risen
His love is now us 'till the end of time
Break the ice and open the heart

Let the world rejoice, a brand new start. A brand new start.

**You are the risen one you are the Lord
Our hearts are bursting filled with your joy
You are the risen one you are alive
If you believe in him you'll never die
You are the risen one!**

66 – EINDE RECHTSTREEKSE UITZENDING VIA SATELLIET (30'')